

industri i temmelig stor Stil, ikke ynder de Blade, der blive til paa anden Maade end den, hvorpaa han ynder at lade sine komme frem, nemlig ved Køb. Jeg kan godt forstaa, at han fra sit storindustrielle Standpunkt ikke synes om den kooperative Fremgangsmaade, man andre Steder har anvendt, idet Vælgere, der ikke synes om de gamle Blade, slaa sig sammen og skabe ny. Jeg maa imidlertid have en anden Mening end den ærede Minister om Spørgsmaalet Tilregnelighed eller Utilregnelighed, og jeg skulde tro, at hvor en større Del af Vælgerne slaar sig sammen for at faa deres Anskuelse repræsenterede ved et Blad, har man Garanti for, at disse Blade ikke gaa i modsat Retning af, hvad der er tilsigtet. Jeg skulde tro, at der lige overfor saadanne Blade kunde tales om Tilregnelighed, men derimod ikke, hvor Bladfabrikationen drives i stor Stil, og hvor den Indflydelse, der bestemmer, i hvilken Retning, lad os sige, 20 Blade skulle gaa, har sit Sæde paa eet Sted, f. Eks. i København. Skal der være Tale om Utilregnelighed, maa det være under disse Forhold, hvor en enkelt Mand dominerer det hele og altsaa et stort Antal af disse Blade blive nødte til at skifte Sind, eftersom Ejeren eller Bestyreren kommanderer højre eller venstre. Der, tror jeg, Ministeren skal søge Utilregnelighed og ikke hos de andre Blade.

P. Th. Nielsen: Maa jeg begynde med at takke den højtærede Indenrigsminister for de Udtalelser, han fremkom med til mine Bemærkninger om at dele Kunstindustrimuseet. Den ærede Minister udtalte, at der vil komme Afdelinger af dette Museum paa Turné i Provinserne, og at belærende Foredrag samtidig ville finde Sted. Det er ikke den samme Tanke, som jeg har fremsat, men den gaar dog i samme Retning, nemlig at dette Museum og de Genstande, det har til Huse, skulle bringes Befolkningen nærmere. Maa jeg ligeledes takke den ærede Minister for offentlige Arbejder for de velvillige Udtalelser, han kom med til min Bemærkning om en Forbedring af Aarhus—Kalundborg Routen, idet den højtærede Minister udtalte, at hans Bestræbelser for at forbrede denne Route vilde ikke paa nogen Maade foregribe eller forstyrre de andre Planer, der maatte være oppe om andre Router, som senere maatte blive foreslaede. Det var navnlig Hous—Refsnæs Routen, jeg omtalte, og jeg tog den højtærede Ministers Udtalelse (som et

Vidnesbyrd om, at der altsaa ikke vil blive foregrebet noget i den Retning, og navnlig ikke, inden Jernbanekommissionen havde afgivet Betænkning. Saa kunne vi jo til den Tid tage hele dette Spørgsmaal op til samlet Overvejelse.

Naar jeg har begæret Ordet, er det væsentlig for at belyse et andet Spørgsmaal, bl. a. paa Grund af Udtalelser, som forleden Dag fremkom fra det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Det ærede Medlem fremdrog et Forhold, som ogsaa jeg ønsker at omtale noget nærmere, nemlig den Strid, der har været ført imellem Forsøgslaboratoriet paa den ene Side og et Par Professorer ved Landbohøjskolen paa den anden Side. Det ærede Medlem for Assens tog ikke stærkt Parti i Sagen, men hans Udtalelser mundede dog ud i, at der skulde ydes en Bevilling, saa at disse Professorer kunde blive satte i Stand til at fortsætte de Forsøg, som de nu i et Par Aar have været inde paa. Jeg tror, jeg kan sige, jeg har læst alle de Beretninger vedrørende Fodringsforsøg, som Forsøgslaboratoriet har udsendt lige fra første Færd, da Fjord i 1887 begynde disse Fodringsforsøg med Svin, indtil Dato. Fjords Forsøg have slaaet overordentlig stærkt an, og det ligger særlig i, at de fra første Færd have faaet et praktisk Tilsnit, saa Landmændene kunne forstaa dem, og dernæst i, at Forsøgslaboratoriet tog praktiske Opgaver op og søgte at svare paa de Spørgsmaal, Landmændene stillede. De Fjordske Forsøg ere i høj Grad prægede af Ædruelighed, Ærlighed og Redelighed. Aldrig havde Fjord en forudfattet Mening, som han søgte at faa fastslaaet ved Forsøgene. Det, Fjord søgte at gøre, var for det første at danne Hold af Køer saa ensartede som muligt med Hensyn til Mælkemængde, Mælkefedme, Alder, Legemsvægt, Kælvningsstid o. s. v., og naar der var dannet saadanne ensartede Hold, stillede han til Køerne de Spørgsmaal, han ønskede at faa besvarede. Han prøvede de forskellige Fodringsmidler i Forhold til hverandre, f. Eks. Korn, Roer og Kager, og saa lod han Køerne svare igennem det Udbytte, de gav for det tildelte Foder. Derved fremkom de saakaldte Erstatningstal, hvorved det er paavist, at indenfor visse Grænser kan et Foderstof erstatte et andet, saaledes at f. Eks. $\frac{3}{4}$ Pd. Bomuldsfrøkager kan erstatte 1 Pd. Korn eller 1 Pd. Roetørstof. Landmændene have i stigende Grad tilegnet sig Fjords Resultater, og naar i dette Øjeblik Roeavlens og Roefodringen her i